Pisarakirje

Helmikuu 2020

Pisara ry:n vuosikokous

Lauantaina 21.3. klo 15

Nummelan srk-keskus,
Kappelitie 5
perhekerhotila

Tervetuloa!

Rukousaiheita:

- Kiitos suojelusta, varjeluksesta. Avustuskohteiden, kotimaan ja ulkomaan kohteiden toiminnan puolesta. Työntekijöiden, tulkkien, avustajien, vapaaehtoisten, lahjoittajien ja rukoilijoiden puolesta

- Kiitos varjeluksesta matkalla Virossa vaikeassa säässä
- Kiitos monista vangeista, jotka haluavat kuulla Jumalan sanaa
- Kiitos Riitta Himasesta, joka on liittynyt ryhmään
- Kiitos asunnosta, joka on meille järjestynyt Viron matkoille

- Siunaa vapautuneen Martin asuntoasiaa, että se järjestyisi parhain päin, kiitos, että hän on saanut työtä.
- Auta Viron Betelin työtä päihdeongelmaisten hyväksi. Auta, että Juan saa tarvitsemansa avun tähän työhön ja työlle sopivan talon.
- Siunaa Ruttia ja Ylleä heidän rukoustyössään.
- Tee Pyhän Henkesi avulla työtä vankien sydämissä niin, että he saavat juurtua Jeesukseen.

Kirjeen sisältö:

Viro vankilat, Espoon-Kouvolan ryhmä, . 19.-21.10... 2
Pärnu Lastenvaatteiden vienti 30.10. – 1.11.... 3
Viipuri, Espoon-Kouvolan ryhmä, . 26.11.. 4-5
Pietari, Vihdin ryhmä, . 7.– 9.12... 5
Kirpputorit ja yhteystiedot.. 6

Matkaraportti

Viron vankilat Espoon-Kouvolan ryhmä 19.—21.10.2019

Pisara ry
Espoon – Kouvolan ryhmä

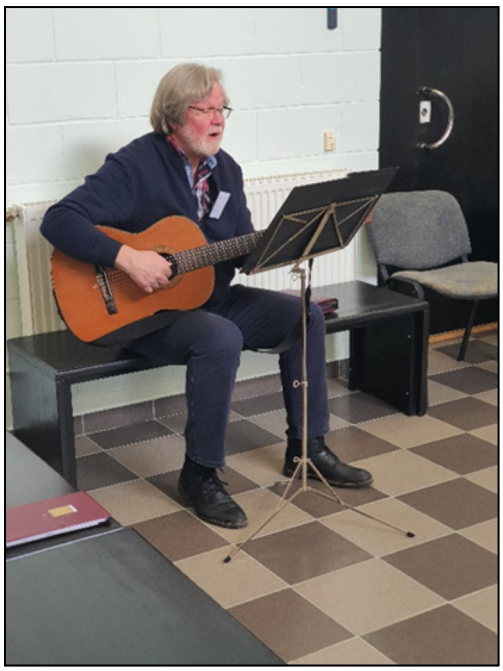
Viron vankilatyön matka 19. – 21.10.2019

Matkalla mukana: Tuula Tapanainen ja pastori Jukka Knuutti Espoosta, Irma Kähäri Klaukkalasta, Mart Uuetoa Paldiskista ja Antti-Pekka Mustonen Tallinnasta. Autoon oli pakattu tuomisina sekä miesten että lasten vaatteita, kahvia ja keksejä.

Pian saapumisemme jälkeen ajoin Irman ja Martin kanssa **Betelin päihdekuntoutuskeskukseen**. Se oli joutunut luopumaan edellisestä talostaan ja oli nyt Tallinnan itäpuolella lähellä Mugan satamaa. Kodin vetäjä Juan Marhuenda kertoi, että tämäkin talo on tilapäinen, sillä he joutuvat luopumaan siitä toukokuussa. Nyt paikkoja on seitsemälle hengelle, mutta miehiä on viisi, sillä talon viemärijärjestelmä kuormittuu nytkin liikaa. Toiveena ja rukousten kohteena onkin, että he löytäisivät Tallinnan lähistöltä kohtuuhintaisen talon, jonka voisivat ostaa. Sitä he voisivat kunnostaa tarpeidensa mukaan ja maksaa lainaa pois vähitellen. Yhdymme näihin rukouksiin!

Saimme istua yhteisen teepöydän äärellä ja puhua yhteisistä asioista. Juanin ja miesten lisäksi paikalla oli Juanin vaimo Anastasia, lapset Ester 4 v ja Enrice 2 v sekä heidän venäläinen ystävänsä Olga. Yksi miehistä oli kotoisin Italiasta, yksi tullut Espanjasta, mutta oli syntynyt Dominikaanisessa tasavallassa, loput olivat venäläistaustaisia. Irmalla ja Juanilla oli hankaluuksia tulkkaamisen kanssa, sillä välillä puhuttiin suomea, eestiä, venäjää, espanjaa ja italiaa.

Tuula kertoi ryhmän työstä ja toi terveiset edelliseltä matkalta Pietarin ja Viipurin kuntoutuskodeilta. Kaikissa näissä pyritään irti riippuvuuksista Jeesuksen voimalla. Hän kertoi myös siitä, mitä on armo erään naisvangin tarinan avulla. Italiasta kotoisin ollut mies kertoi, että oli alkanut käyttää huumeita elämän ongelmien poistamiseksi. Ne kuitenkin johtivat yhä suurempiin vaikeuksiin ja lopulta vankilaan, missä oli joutunut todistamaan jopa raiskauksia. Nyt hän toivoo pääsevänsä täällä kuiville ja takaisin perheensä luo. Ongelmana oli lasin aiheuttama suuri haava jalassa niin, että hän joutui käyttämään tukisauvoja. Rukoilimme jalan paranemisen puolesta ja toisen miehen selkäkivun puolesta.

Mart oli täällä kannustava esimerkki miehille. Hän oli vankilasta vapauduttuaan mennyt Lootusin kylän päihdekuntoutuskeskukseen vuodeksi ja kävi nyt leipurikoulutusta asuen Paldiskissa jonkun uskovan ystävän luona. Hän kertoi, miten Jumala oli johdattanut häntä kaikissa näissä vaiheissa.

Espanjasta tänne tullut mies kertoi kovasta lapsuudestaan Dominikaanisessa tasavallassa perheväkivallan keskellä ja lopulta lastenkotiin päätymisestä. Sieltä hänet oli adoptoinut espanjalainen pariskunta, joka oli lähettänyt hänet tänne huumevieroitukseen. Hän kertoi, ettei ole vielä löytänyt uskoa, mutta tuntee, että joku johdattaa häntä. Rukoillaan uskon löytymisen puolesta! Olga kehotti meitä kaikkia unelmoimaan, sillä Jumala toteuttaa meidän unelmiamme. Tähän hän kertoi myös esimerkin omasta elämästään. Yksi miehistä kiitti meitä erityisesti siitä, että vahvistimme heidän uskoaan. Saamme jättää kaikki kodin asukkaat Jeesuksen syliin ja pyytää, että hän vahvistaa heitä uskossa ja auttaa vapautumaan riippuvuuksista.

Illalla ajoimme satamaan Jukkaa vastaan, sillä hän ei ollut päässyt mukaamme aamulaivalla. Sunnuntaina meillä oli aikainen herätys Tarttoon lähdön vuoksi. Olimme saaneet Lääne-Nigulan seurakunnan pikkubussin Tarton matkalle ja Antti-Pekka odotteli meitä sen kanssa erään marketin pihalla.

Tarton vankilassa meitä odotteli pastori Olavi Ilumets. Ensimmäisessä vironkielisessa tilaisuudessa oli kirkko lähes täynnä, noin viisikymmentä miestä. Mart toimi tilaisuuden tulkkina. Miehet lukivat ensin päivän tekstit ja yhteisen rukouksen jälkeen vuoro siirtyi vieraille. Jukka lauloi kitaransa kanssa hengellisiä ja ikivihreitä lauluja ja kertoi sanomaa miehille niiden välityksellä. Oma suosikkini niistä oli Bob Dylanin laulu ”Knocking on the heavens door”, missä kuoleva sotilas on taivaan portilla. Miehet pitivät lauluista ja Jukan tavasta kertoa sanomaa. Tulkkauksen lisäksi Mart kertoi omasta elämästään vapaudessa ja siitä, miten hän on kokenut selvästi Jumalan johdatusta. Lisäksi hän kannusti miehiä menemään Lootusin kylän päihdekuntoutuskeskukseen, koska sillä on miesten keskuudessa maine, että se on toinen vankila. Tiukat säännöt ovat tarpeen, kun päihteistä pyritään eroon, mutta kärsivällisyys palkitaan!

Matkaraportti

Viron vankilat Espoon-Kouvolan ryhmä 19.—21.10.2019

Tuula puhui 1. Korintilaiskirjeen 1. luvun pohjalta siitä, miten meidän sanomaamme usein kutsutaan järjen vastaiseksi ja siksi ihmisten on vaikea ottaa sitä vastaan. Paavali kertookin siitä, että kun maailma ei omassa viisaudessaan oppinut tuntemaan Jumalaa, niin Jumala katsoi hyväksi julistaa hulluutta ja näin pelastaa ne, jotka uskovat. Lisäksi Tuula kertoi suomalaisen lähetyslaivan uppoamisesta ja lähettien ihmeellisestä pelastumisesta, kun pieni seurakunta Neuvostoliitossa oli saanut käskyn rukoilla heidän puolestaan. Tämä selvisi, kun laivan pastori sai myöhemmin Raamattujen vientimatkallaan käydä tässä seurakunnassa.

Tilaisuus päättyi ehtoolliseen ja se on aina täällä vankilassa koskettava kokemus. Kun saa seisoa vankien rinnalla ehtoollisella, se muistuttaa meitä siitä, miten me erilaiset syntiset olemme Jumalan edessä samalla viivalla. Jokainen pelastuu vain Jeesuksen veren kautta.

Tilaisuuden jälkeen miehet tulivat kättelemään ja kiittämään, monet heistä halasivat Martia. Kuulimme, että virkailijoiden ravintola on sunnuntaisin kiinni, mutta Olavi toi meille samaa ruokaa kuin vangitkin saivat tänään. Se oli maittavaa risottoa.

Venäjänkielisillä vangeilla on oma musiikkiryhmä, joka tuli harjoittelemaan hyvissä ajoin. Mukana oli koskettinsoitin, kitara, haitari ja tietysti laulua. Nyt Jukka tuli heidän mukaansa rytmisoittimen kanssa. Tilaisuuteen tuli noin neljäkymmentä miestä.

Miehet iloitsivat Jukan soitosta ja puheista. Lisäksi Jukalla ja musiikkiryhmällä oli joku yhteinen laulu.
Tässä tilaisuudessa Irma tulkkasi ja Mart kertoi miehille omista kokemuksistaan vapaudessa ja rohkaisi miehiä lähtemään vankilasta Jeesukseen luottaen. Tuula puhui I. Korintilaiskirjeen tekstistä, mutta kertoi myös oman kokemuksensa siitä, kuinka Jeesus oli sanonut, että hän kohtaa meidät ehtoollisessa.
Tämäkin tilaisuus päättyi ehtoolliseen ja uskomme, että Jeesus sai siinä kohdata heidät kaikki. Lopussa moni tuli kysymään, tulemmeko vielä enne joulua. Emme pystyneet lupaamaan sitä, mutta toivomme niin.

Olavi-papin mukana lähetimme terveisiä ja tuliaisia vapautuneiden vankien kodille. Emme päässeet itse sinne käymään, sillä meidän piti ehtiä ajoissa Tallinnaan viemään Mart rautatieasemalle ja Jukka Suomen laivalle. Kiitos kaikesta johdatuksesta tällä matkalla ja varjeluksesta liikenteessä pimeällä ja sateessa.

Ryhmän puolesta Tuula

Matkaraportti

Pärnu Lastenvaatteiden vientimatka 30.10.—1.11.

Keskiviikkona 30.10. sain viedä täyden autollisen lasten vaatteita Pärnuun Samarian kirpputorille. Osa niistä myydään työn hyväksi ja osa jaetaan diakonisena apuna tarvitseville. Tälle pitkälle matkalle sain onneksi hyvän ajokelin.

Torstaina vein autoni etuosan kolhun korjattavaksi tutulle nuorelle uskovalle miehelle, jolla on korjaamo Tallinnassa. Kun kävelin Tallinnan keskustassa, ihmettelin monia suuria kirkkoja, joita oli rakennettu kauan sitten, kun Virossa oli ollut niin vahvaa hengellistä elämää. Samalla mietin, mikä on tämän päivän tilanne kommunistijakson jälkeen. Jumala vastasi tähän kysymykseen heti! Kadulla tuli vastaani vanha venäjää puhuva mies ja tarjosi minulle Jeesustraktaattia. Hänen mukanaan oli nuori mies, joka puhui englantia, joten sain kiittää traktaatista ja kertoa, että itsekin teen evankeliointia vankiloissa ja päihdekuntoutus- kodeissa. Se oli iloinen hetki yhdessä. Kiitos Herra, kun niin nopeasti näytit, että työ Virossa jatkuu.

Viime keväänä sain Tallinnan vankilan papilta Allan Krollilta viestin, että minun kannattaisi tutustua sieltä **vapautuneeseen Sander Kukkiin**, joka tekee Tallinnassa hyvää työtä. Auton korjausta odotellessa soitin Sanderille ja hänen ystävälleen Toomasille, joka puhuu hyvää suomea. Tapasin heidät illalla ja kuulin, että he tekevät työtä kodittomien kadulla elävien ihmisten ja muiden vähävaraisten parissa. Heillä on pieni **yhdistys Tänavatöö**, jonka avulla he jakavat perjantaiaamuna ruokaa ja vaatteita Tallinnan keskustorin parkkipaikalla ja illalla metodistikirkon yhteydessä vähävaraisille perheille. Osa ruoka-avusta tulee suomalaisilta yrityksiltä, vaatepuolella kaivataan miesten kenkiä ja käyttövaatteita. Tällä hetkellä ”Kadun apu”-yhdistys joutuu toimimaan metodistikirkon tiloissa, mutta he toivovat, että saisivat tulevaisuudessa varoja pienen oman toimiston ja kunnon varaston avaamiseen.

Menin perjantaina aamulla torille katsomaan ruokajakelua ja näin, miten hienoa työtä he tekevät. Samalla katselin rotevaa, suurikokoista Sanderia ja voin hyvin kuvitella, minkä näköinen hän oli ”roistona” vankilaan tullessaan. Nyt hänen kasvoillaan oli todella lempeä ilme, jonka vain usko on voinut tuoda. Tähän olisi vanha ystävämme Päivö Parviainen taas sanonut: ”Tämmöinen on meidän Jeesus!”

Kiitos Herra, että sinun työsi jatkuu eri puolilla maailmaa ja että me saamme olla osana sitä!

Matkaraportti

Viipuri Espoon-Kouvolan ryhmä 26.11.2019

Matkalla mukana Tuula Tapanainen Espoosta, Irma Kähäri Klaukkalasta sekä Paula Granqvist ja Andrei Labinskij Kouvolasta. Heti alkumatkasta tuli ongelmia, sillä Leena Kontulan piti tulla mukaan, mutta hän soitti ja kertoi olevansa vatsataudissa. Ei auttanut muu kuin soittaa Paulalle, onko hänen tuttavissaan niitä, joilla on viisumi voimassa ja haluavat lähteä mukaan. Päädyimme Andreihin, joka asuu Paulan alakerrassa ja on muuttanut perheensä kanssa Suomeen kolme vuotta sitten. Andrein isä on ukrainalainen ja äiti inkeriläistä sukua.

Auto oli pakattu täyteen ja siksi oli hyvä, että saimme neljännen matkustajan. Venäjän tullin raja viemisille on 25 kg/henkilö. Emme siis joutuneet purkamaan mitään pois, vaan mukaan lähti kaksi huopaa, miesten vaatteita, kenkiä ja villasukkia sekä lasten vaatteita ja leluja. Ruokatuliaiset ostimme Viipurista.

Viipurissa kerroin Andreille, että hän voi halutessaan mennä omille asioilleen, mutta hän halusi olla ryhmän mukana. Ehkäpä päivä avasi hänelle sellaisia kohteita, joissa ei ollut aiemmin päässyt käymään.

Ensimmäinen kohteemme oli katulasten koti Dikoni, joten poikkesimme lähikauppaan ostamaan hedelmiä ja mehuja. Kuulimme, että kodissa on nyt 30 lasta. Isot olivat koulussa, neljä pienintä oli paikalla. He katselivat hoitajansa kanssa television lelumainoksia joululahjatoiveitaan varten. Huomasimme, että kodissa oli tehty remonttia. Keittiö ja yhdistetty ruokasali oli nyt siisti ja avaramman oloinen.

Paikalle tuli yksi isoista tytöistä, sillä hän oli lähdössä judokilpailuihin. Judo on näiden lasten pääharrastus ja se onkin tuottanut heille valtavan määrän palkintoja. Ylpeänä hän esitteli meille palkintokokoelmaa.

Teekupin äärellä jäimme odottamaan Viktoriaa. Hän toimii kodin johtajana sen ohella, että on myös ambulanssilääkäri. Viktoria kiitteli tuomisistamme ja kertoi, että he ottavat vastaan mielellään hedelmiä ja suomalaisia juustoja, koska ne ovat laadultaan parempia kuin venäläiset. Vaatteita heillä on tarpeeksi, ainoana ongelmana ovat koulupuvut, sillä ne ovat kalliita. Työ täällä on monipuolista, sillä myös lasten vanhempiin pidetään aktiivisesti yhteyttä ja joissain tilanteissa lapset voivat jopa palata kotiin.

Aiemmin olimme pitäneet kodin lapsille ”pyhäkoulutunnin”, laulaneet ja leikkineet. Olimme jo kuulleet, että se ei enää ole mahdollista ja siksi halusimme Viktorialta selvitystä tilanteeseen. Hän kertoi, että uusi laki kieltää kodissa kaiken hengellisen toiminnan. Lapset saavat lähteä kirkkoon, jos vanhemmat ovat antaneet siihen luvan. Kodista ovat kantaneet vastuun tähän mennessä Suomen lähetysseura ja Inkerin kirkko, käytännössä Viipurin luterilainen seurakunta. Myös monet ystävät tuovat laillamme kotiin käytännön apua. Suomeen palattuamme kuulimme, että Lähetysseura luopuu kaikesta työstään Euroopan alueella, siis myös Viipurin työstä. Jäimme pohtimaan, löytyykö kodille uusia vastuun kantajia.

Seuraavaksi suuntasimme keskustan ruokakauppaan ostamaan tuliaisia **Elämän Kodin päihdekuntoutuskodeille**. Tapasimme Ritan ja Kostjan, jotka vastaavat sekä Elämän Kodin seurakunnasta että sen päihdekuntoutustyöstä. Andrein suosituksesta löysimme mukavan kahvilan, jossa saimme kuulla heidän ajankohtaisista asioistaan. Andrei kertoi, että kerrostalokodissa on nyt kaksikymmentä henkeä ja kaupungin laidalla ollut mökki on suljettu. Mökissä ei ollut ketään vakituista valvojaa, mikä aiheutti monenlaisia ongelmia. Kaksi miestä on jopa erotettu, sillä he eivät halunneet sopeutua kodin sääntöihin. Tarkoituksena on etsiä uusi koti, jossa olisi myös peseytymismahdollisuudet. Lisäksi heidän järjestönsä on luvannut henkilön, joka tulisi sinne tukihenkilöksi. Rukoillaan uuden kodin löytymistä.

Seuraavaksi jouduimme kantamaan kaikki ruuat ja muut tuliaiset kuudennen kerroksen kotiin. Se sijaitsee kauniissa jugend talossa aukion laidalla, mutta Neuvostoliiton aikana talon hissi oli purettu pois. Andreille vielä kiitokset kantamisurakasta. Tuliaisissa oli myös kassillinen käsin neulottuja villasukkia, jotka Kostja on luvannut viedä heidän sisarkotiinsa Pietarin Pargalovaan. Syksyllä siellä käydessämme sekä miehet että naiset iloitsivat sukista, mutta niitä ei riittänyt kaikille. Näin Kostja vie perille joululahjamme. Olemme kiitollisia kaikille sukkien neulojille, sillä ne ovat täällä erityisen mieluisia lahjoja.

Osa kerrostalokodin asukkaista oli töissä, paikalla oli vain kuusi miestä, jotka eivät työhön kyenneet. Jalaton Slava on kodin kokki ja hän iloitsi kaikista ruokalahjoista. Saimme kuulla miesten kuulumisia ja tuoda sanomaa lähestyvästä joulusta. Tuula toi terveisiä myös Viron kodittomien työstä. Sen vetäjä Sander on entinen vanki, mutta Jeesuksen löydettyään haluaa auttaa kodittomia, kuten Rita ja Kostja täällä Viipurissa.

Rukoilimme lähes kuuron miehen puolesta, että Jeesus koskettaisi hänen kuulohermojaan parantavalla kädellään. Rukoilimme vielä yhteisesti kaikkien asukkaiden ja kodin työn puolesta. Saimme jättää heidät Jeesuksen nimeen.

...

Matkaraportti

Viipuri Espoon-Kouvolan ryhmä 26.11.2019

Rita ja Kostja veivät meidät kaupungin laidalla olevalle teollisuusalueelle, mistä he ovat saaneet vuokrattua pysyvän huoneen erilaisille kokoontumisille ja jumalanpalveluksia varten tilan sunnuntaille.
Kokoustilaa oli hoitamassa päihdekodissa kuntoutunut nainen, joka sai näin palvella muita. Jätimme hänelle kaikki lasten vaatteet ja lelut jaettavaksi niitä tarvitseville. Kiitos Herra kaikesta, mitä sinä teet täällä!

Iltapäivä oli jo hämärtynyt ja meidän oli aika lähteä kohti rajaa. Arki-iltana rajalla oli hiljaista ja pääsimme suoraan tullialueelle. Huomasin, että tänään tehdään tarkempaa tarkastusta, sillä autoja tarkastettiin myös konepellin alta. Kun itse pääsin rajamuodollisuuksien jälkeen tarkastukseen, tuli sitä tekemään kaksi virkailijaa koiran kanssa. Koira nuuhki autoamme eri puolilta etsien ilmeisesti huumeita. Virkailijat koputtelivat auton joka puolelta, irrottivat takapenkin ja tutkivat alustaa kahden eri kokoisen peilin avulla. Tutkimaan tuli lisää virkailijoita, ilmeisesti myös arvovaltaisin heistä, sillä hänellä oli suurin koppalakki.
Äkkiä koira ryömi autoni alle, mikä tarkoitti sitä, että minun piti ajaa auto ”montulle” niin, että virkailijat saivat tutkittua myös alustan. Kukaan muu ei meidän aikanamme ollut joutunut ajamaan ”montulle”.

Kun mitään ei löytynyt, saimme jatkaa matkaa kohti Suomen tullia. Täytyy myöntää, että olimme helpottuneita, sillä olimme kuulleet juttuja, joissa huumeita piilotetaan viattomien turistien autojen pohjiin.
Toisaalta on myös hyvä, että huumetarkastuksia tehdään, nyt oli sopivan hiljainen ilta siihen. Tällä huumekoiralla on vielä opettelemista, mutta toivon mukaan siitä kasvaa kelpo huumekoira.

Suomen rajalla lähetimme Herralle hartaat kiitokset siitä, miten hän oli meitä varjellut. Onneksi huumetarkastuksia tehdään myös Suomen puolella. Vuosia sitten jouduimme tällaisen kohteeksi, kun teimme vankilamatkoja Limousine Servicen pikkubusseilla. Jälkeen päin Urpo Pääkkönen kertoi, että yksi heidän kuljettajistaan oli salakuljettanut huumeita näillä matkoilla ilman, että meillä oli aavistustakaan siitä.
Urpon yritys oli tällöin joutunut ylimääräisiin viranomaistarkastuksiin, mutta vain tämä kuljettaja tuomittiin.

Kiitos Herra, että varjelet meitä matkoilla ja annat meidän toimia sinun käsinäsi ja jalkoinasi.

Ryhmän puolesta
Tuula

Matkaraportti

Pietari Vihdin ryhmä 7. - 9.12.2019

Matkalla mukana Lenita Nyman, Teresa Kuusisto, Samu Rönkkö, Ljudmila Peshkova, Sergei Odnorob, Liisa Lankinen (tulkki), Aleksei Udom (kuljettaja)
Kohteet: Popovkan miestenkoti, Volhovan äiti-lapsikoti ja miestenkoti, Sablinon seurakunta
Olin Pisarayhdistyksen matkalla Venäjällä 7.12.-9.12.2019 ensimmäistä kertaa.

Jumala avasi minulle tällaisen ainutlaatuisen mahdollisuuden päästä katsomaan läheltä mitä tämä työ on, jota Pisarayhdistys pitää sisällään. Yövyimme Sablinon alueella seurakunnassa, jossa meidät otettiin lämpimästi vastaan. Matka aikana kävimme äiti-lapsikodissa sekä parissa miesten päihdeparantolassa. Kävimme heille ruokakaupassa ja veimme heille vaateavustusta. Jokaisessa paikassa, jossa kävimme, pidettiin hengellinen tilaisuus. Tilaisuuksissa rukoiltiin, laulettiin, todistettiin ja jaettiin Jumalan sanaa. Sain itse myös todistaa Jeesuksesta, mitä Hän on saanut tehdä elämässäni, ja muutoksesta minkä Herra on saanut aikaiseksi. Sekä kuinka Jumala voi tehdä mahdottomasta mahdollista.
Matka avasi minulle paljon asioita. Päällimmäisenä tulee mieleen siellä ihmisten kiitollisuus, iloisuus sekä nöyryys olosuhteista huolimatta. Itseäni liikutti paljon se, kun näin kuinka ihmiset siellä lauloi ja ylisti kiitollisina Herraa. Haluaisin rohkaista ja herätellä ihmisiä olemaan kiitollisia täällä Suomessa yltäkylläisistä oloista. Pisarayhdistys tekee mahtavaa, tärkeää ja siunaavaa työtä. Herra siunatkoon työn, jota Pisarayhdistys tekee ja antakoon sille menestyksen.

Teresa Kuusisto

KIRPPUTORI
PISARA
KEPELA 10-14

Pysäkkitalon yläkerrassa,
Kappelitie 1, NUMMELA
050 352 2792
Avoinna:
ke, pe, la
klo 10 - 14

Idyllinen pikkukirppis

Otamme kiitollisuudella vastaan myyntikelpoista tavaraa
ja puhtaita, ehjiä vaatteita sekä myös myynti- ja lajitteluapua. Tule tekemään löytöjä!

Pisara Kirppis
Selintie 510 Selki, Vihti

Avoinna
ma - pe 10 - 17
la 10 - 15

Tule viihtymään hyvässä ilmapiirissä

39 vuotta kirppistelyä Selissä, istuinta, kippoo, kappoo, kuppii, paljous täristää jo nuppii,
Tule vaikka kahville, anna itsellesi lepoa.

Puh. 050 466 9570
pekka.vauromaa@outlook.com
Kuljetuspalvelu

Mikäli haluat peruuttaa postin saamisen, ilmoita siitä

- sähköpostilla: riitta.sinervo@
- kirjeitse: Pisara-yhdistys, Juhanintie 11, 03100 Nummela,
- tekstiviestillä tai soittamalla numeroon: 050 5986057

Voit tukea työtämme taloudellisesti

Lahjoitukset Pisaran työn tukemiseksi voi maksaa jollekin seuraavista tileistä:

Vihdin ryhmä, yleinen tuki	FI40 5298 0620 0117 18 viite 61405
• Tosnon seurakunta	” viite 61311
Espoon-Kouvolan ryhmä, yleinen tuki	FI89 5297 0020 0926 57 viite 61502
Silta-ryhmä, yleinen tuki	FI29 5297 0020 1190 54 viite 61418
Jäsenmaksu 10 eur	FI12 5297 0020 0932 67 viite 31008

Käytättehän viitenumeroa!
Mikäli haluatte lahjoittaa jonkun ryhmän erityiskohteelle, jonka viitettä ei ole yllä olevissa, kirjoittakaa kohteen nimi pankkisiirron viestikenttään.

Keräyslupa no RA/2019/799 voimassa 1.1.2020 - 31.12.2021 koko Suomessa Ahvenanmaata lukuun ottamatta.
Kerätyt varat tullaan käyttämään vuosien 2020 - 2022 aikana yhdistyksen sääntöjen mukaiseen työhön

Pisara ry
Riitta Sinervo
Juhanintie 11, 03100 Nummela

Puhelin : Eeva Halme, 050-3522792
www.pisarayhdistys.fi